

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2020. szeptember 3.*

„Előzetes döntéshozatal – Légi közlekedés – 261/2004/EK rendelet – 5. és 9. cikk – A légi fuvarozó azon kötelezettsége, hogy szállodai elhelyezést ajánljon fel azon utasok számára, akiknek a légi járatát törölték – Az utas által az elhelyezés céljára szolgáló szállodában történő tartózkodása során elszenvedett kár – Lehetősége arra, hogy a légi fuvarozónak a szálloda személyzete által tanúsított gondatlanság miatti felelősségére hivatkozzanak”

A C-530/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2019. július 11-én érkezett, 2019. június 17-i határozatával terjesztett elő az

NM, a Niki Luftfahrt GmbH felszámolóbiztosza

és

ON

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: L. S. Rossi tanácselnök, A. Prechal, a harmadik tanács elnöke (előadó), F. Biltgen bíró,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- ON képviselőjében E. Sommeregger Rechtsanwalt,
- a német kormány képviselőjében J. Möller, M. Hellmann és E. Lankenau, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében K. Bulterman és C. S. Schillemans, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében N. Yerrell és G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.; helyesbítés: HL 2019. L 119., 202. o.) 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Niki Luftfahrt GmbH légitársaság felszámolóbiztosaként eljáró NM és ON között, az ez utóbbi által benyújtott, károk és kamatok megtérítése iránti kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amely károkat ON annak a szállodának a területén szenvedte el, amelyben őt a NIKI Luftfahrt a légi járatának törlését követően elszállásolta.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 261/2004 rendelet (1), (2), (13) és (19) preambulumbekkezdése a következőket mondja ki:
 - „(1) Szükséges, hogy [az Európai Unió] fellépése a légi közlekedés terén többek között az utasok magas szintű védelmére irányuljon. Emellett maradéktalanul figyelembe kell venni az általános fogyasztóvédelmi követelményeket.
 - (2) A beszállás visszautasítása és légi járat törlése vagy hosszú [helyesen: jelentős] késése súlyos gondot és kényelmetlenséget okoz az utasoknak.

[...]

 - (13) Azon utasok számára, akiknek a légi járatait törölték, lehetővé kellene tenni a jegyek visszatérítését, vagy az átfoglalást kielégítő körülmények között, továbbá lehetővé kell tenni, hogy megfelelő ellátásban részesüljenek, amíg egy későbbi légi járatra várakoznak.

[...]

 - (19) Az üzemeltető légitársaságoknak ki kellene elégíteniük a csökkent mozgásképességű személyek és az őket kísérő személyek különleges szükségleteit.”
- 4 E rendelet 1. cikkének (1) bekezdése előírja:

„E rendelet az itt meghatározott feltételek szerint megállapítja az utasokat megillető minimális jogokat, amikor

[...]

légijáratukat törlik;

[...]

5 Az említett rendelet 2. cikke ekképp rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

i) »csökkent mozgásképeségű személy«: bármely személy, akinek mozgásképesége közlekedés során bármilyen fizikai (érzék- vagy mozgásszervi, állandó vagy ideiglenes) fogyatékoság, értelmi fogyatékoság, kor vagy más fogyatékosághoz vezető ok miatt korlátozott, és akinek helyzete különleges figyelmet igényel, és szükségessé teszi az összes utas rendelkezésére bocsátott szolgáltatásoknak a kérdéses személy szükségleteihez történő igazítását;

[...]

6 Az 261/2004 rendelet 5. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Egy járat törlése esetén az érintett utasoknak:

[...]

b) az üzemeltető légitársaság a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően segítséget ajánl fel, valamint átfoglalás esetén, ha az új légitársaság indulási időpontja észszerű számítás szerint legalább a törölt járat tervezett indulását követő nap, akkor a 9. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt segítséget nyújtja;

[...]

7 E rendelet „Ellátáshoz való jog” című 9. cikke kimondja:

„(1) E cikkre való hivatkozáskor az utasoknak díjmentesen a következőket kell felajánlani:

[...]

b) szállodai elhelyezést az alábbi esetekben:

– ha egy vagy több éjszakás ott-tartózkodás szükséges vagy

[...]

(2) Ezenkívül az utasoknak díjmentesen két telefonhívást, telex vagy faxüzenet, vagy e-mail küldését kell felajánlani.

(3) E cikk alkalmazásakor az üzemeltető légitársaság különösen figyelmet fordít a csökkent mozgásképeségű személyek és az őket kísérő személyek szükségleteire, valamint a kíséret nélkül utazó gyermekek szükségleteire.”

8 Az említett rendelet „Kiegészítő kártérítés” című 12. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„E rendelet alkalmazása nem érinti az utasok további kártalanításhoz való jogát. A rendelet szerint adott kártalanítás levonható az ilyen kártalanításból.”

Az osztrák jog

- 9 Az Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (általános polgári törvénykönyv) 1313a. §-ának szövege a következő:

„A más személy részére szolgáltatás teljesítésére köteles személy a sajátjaként felel e más személlyel szemben törvényes képviselőjének, valamint a teljesítéshez igénybe vett személyeknek a felróható magatartásáért.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 Egy szervezett utazás keretében ON foglalással rendelkezett egy Mallorcából (Spanyolország) Bécsbe (Ausztria) tartó járatra, amelyet a Niki Luftfahrtnek kellett teljesítenie. E járat törlését követően az említett foglalás módosult, és a mallorcai indulást másnapra halasztották. E járat törlés miatt a Niki Luftfahrt díjmentesen szállást biztosított ON-nak egy helyi szállodában.
- 11 Az e szállodában való tartózkodása során ON, aki kerekesszékkal mozog, elesett, és súlyosan megsérült azt követően, hogy kerekesszékeinek első kerekei megakadtak egy út harántrepedésében.
- 12 ON keresetet nyújtott be a Landesgericht Korneuburghoz (korneuburgi regionális bíróság, Ausztria), amely arra irányult, hogy NM-t kötelezzék az általa elszenvedett kár megtérítésére és kamatok fizetésére. E tekintetben arra hivatkozott, hogy a baleset az említett szálloda területén következett be, és ugyanezen szálloda üzemeltetőjének alkalmazottai gondatlanul jártak el, mert nem javították ki a repedést, és arra nem hívták fel a figyelmet.
- 13 2018. november 21-i ítéletével e bíróság azzal az indokkal utasította el e keresetet, hogy a légi fuvarozó kizárólag a szállást köteles biztosítani, mivel a 261/2004 rendelet semmiféle felelősséget nem ír elő az azon szálloda személyzetének állítólagos gondatlanságából eredő károk tekintetében, amelyben e rendelet értelmében ajánlottak fel szállást.
- 14 ON fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben az Oberlandesgericht Wienhez (bécsi regionális felsőbbbíróság, Ausztria), amely 2019. február 14-i végzésével hatályon kívül helyezte az említett ítéletet. E bíróság szerint a 261/2004 rendelettel az e rendelet 12. cikke értelmében párhuzamosan alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően a légi fuvarozó felelős az azon szálloda személyzetének gondatlan magatartásáért, amelynek a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt szolgáltatások nyújtására vonatkozó kötelezettségének teljesítése érdekében adott megbízást. Ennek megfelelően az Oberlandesgericht Wien (bécsi regionális felsőbbbíróság) az alapügyben szóban forgó baleset pontos körülményeinek vizsgálata céljából visszautalta az ügyet az elsőfokú bíróság elé.
- 15 NM ezért felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az Oberster Gerichtshofhoz (legfelsőbb bíróság, Ausztria) annak megállapítása érdekében, hogy a Niki Luftfahrt eleget tett a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kötelezettségének azzal, hogy díjmentesen szállást nyújtott ON-nak, mivel a légi fuvarozó különösen nem köteles arra, hogy a felelőssége vitatásának elkerülése érdekében egyébiránt ellenőrizze az általa kínált szállodai létesítményeket.
- 16 Először is, a kérdést előterjesztő bíróság szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a szállásadás e kötelezettségének nemteljesítése az utas számára közvetlenül a 261/2004 rendeleten alapuló kártalanításhoz való jogot von maga után azon összegeket illetően, amelyek szükségesnek, megfelelőnek és észszerűnek bizonyulnak annak érdekében, hogy pótolják az említett utas légi fuvarozó általi ellátásának elmaradását (2011. október 13-i Sousa Rodríguez és társai ítélet, C-83/10, EU:C:2011:652, 44. pont; 2013. január 31-i McDonagh ítélet, C-12/11, EU:C:2011:652, 51. pont). Márpedig nem zárható ki, hogy a Bíróság az említett kötelezettség nem megfelelő teljesítését annak végre nem hajtásával tekintse egyenértékűnek, és ebben az esetben is elismeri a kártérítéshez való

jogot, közvetlenül a 261/2004 rendelet alapján, még akkor is, ha a kérdést előterjesztő bíróság szerint ugyanezen kötelezettség nem megfelelő teljesítése esetén a károkat olyan kártérítés megfizetésével kell megtéríteni, amelynek összege magasabb a szállás költségénél, és amely kártérítés a 261/2004 rendelet rendszerének megfelelően tehát annak 12. cikke hatálya alá tartozhat.

- 17 Másodsorban e bíróság megállapítja, hogy a légi fuvarozót az általános polgári törvénykönyv 1313a. §-a alapján a szállást biztosító szálloda személyzetének magatartásáért is felelősnek tartható, feltéve azonban, hogy e személyzet az e fuvarozót terhelő valamely kötelezettség teljesítése keretében járt el. E tekintetben elsődleges fontosságú az említett fuvarozót a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján terhelő kötelezettség jellegének meghatározása. Amennyiben e kötelezettséget úgy kell értelmezni, hogy a légi fuvarozó csak arra köteles, hogy szállást ajánljon a szállodában, és megfizesse annak költségeit, a légi fuvarozó csak a szálloda kiválasztásáért felelős, e szálloda személyzetének magatartásáért pedig nem.
- 18 Ezzel szemben e rendelkezésnek egy tágabb értelmezése is elképzelhető, miszerint a légi fuvarozó az elhelyezésért mint olyanért felelős. E körülményekre figyelemmel, az osztrák jog szerint a légi fuvarozó felelős a szállást nyújtó szálloda személyzetének gondatlanságáért, következésképpen a légi fuvarozónak kell bizonyítania a felróhatóság hiányát a személyzet által az e szálloda területén tanúsított objektív hiányosság esetén.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint, bár a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege kétségtől kizárólag a szállodai elhelyezés „felajánlását” követeli meg, az e rendelet (1) preambulumbekkezdésében említett, az utasok magas szintű védelmének biztosítására irányuló célkitűzés a szállásra vonatkozó kötelezettség tágabb értelmezése mellett szól, különösen azért, mert akkor az utasnak lehetősége lenne arra, hogy keresetet indítson e légi fuvarozóval szemben a célból, hogy megtérítsék számára az e szálloda területén elszenvedett kárt. E fuvarozóra ebben az esetben nem hárul aránytalan felelősség, mivel a közöttük fennálló szerződésnek megfelelően felléphet az említett szálloda üzemeltetőjével szemben. Tekintettel arra, hogy az utas szállodában való elhelyezésére vonatkozó kötelezettséget csak a légi fuvarozó mulasztása esetén kell teljesíteni, természetes, hogy a légi fuvarozó, és nem az utas viseli a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállam bírósága előtt indított kereset kockázatát.
- 20 E körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Felelősséggel tartozik-e a 261/2004/EK rendelet (a légi utasok jogairól szóló rendelet) 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti segítséget nyújtani köteles légi fuvarozó az említett rendelet alapján azokért a károkkért, amelyek az utast a légi fuvarozó által biztosított szálloda alkalmazottainak gondatlan magatartása miatt ért sérülés következtében merültek fel?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Arra korlátozódik-e a légi fuvarozónak a 261/2004/EK rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti kötelezettsége, hogy az utas számára szállodát közvetítsen, és az elhelyezés költségeit átvállalja, vagy önmagában az elhelyezést is a légi fuvarozó köteles biztosítani?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 21 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az első kérdés lényegében azon következményekre vonatkozik, amelyeket a 261/2004 rendelet fűzhet az e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a légi fuvarozót terhelő ellátási kötelezettség nem megfelelő teljesítéséhez, míg a második kérdés tárgya e kötelezettség tartalmának meghatározása, ezért először a második kérdést kell megvizsgálni.

A második kérdésről

- 22 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az e rendelkezés értelmében a légi fuvarozót terhelő azon kötelezettségből, hogy az e rendelkezésben említett utasok számára díjmentesen szállodai elhelyezést nyújtson, nemcsak az következik, hogy e fuvarozó köteles az utasok számára szállodai szobát találni, és annak költségeit megfizetni, hanem az is, hogy köteles magára vállalni a szállás megszervezését mint olyat.
- 23 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2017. január 18-i NEW WAVE CZ ítélet, C-427/15, EU:C:2017:18, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Ami a szóban forgó rendelkezés szövegét illeti, meg kell állapítani, hogy a 261/2004 rendelet „Ellátáshoz való jog” című 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy az érintett utasok, köztük az említett rendeletnek a légi járat törlésére vonatkozó 5. cikkében szereplő utasok számára díjmentesen szállodai elhelyezést kell ajánlani többek között abban az esetben, ha egy vagy több éjszakás ott-tartózkodás szükséges. Ily módon „a szállodai elhelyezést” „kell díjmentesen felajánlani” kifejezés megfelel az uniós jogalkotó azon szándékának, hogy el lehessen kerülni, hogy azok az utasok, akik légi járatuk törlését követően arra kényszerülnek, hogy az új légi járat indulását várva az éjszakát egy szállodában töltsék, magukra vállalják egy szállodai szoba keresésének terhét, és annak költségei megfizetését, mivel ezekről az utasokról a légi fuvarozónak kell gondoskodnia, akinek meg kell tennie az ehhez szükséges intézkedéseket. Ezzel szemben e rendelkezés szövegéből nem tűnik ki kifejezetten, hogy az uniós jogalkotó az utasokról való e gondoskodáson túl azt a kötelezettséget is elő kívánta volna írni a légi fuvarozók számára, hogy közvetlenül vagy az általuk megbízott szállodákhoz fordulva az elhelyezés megszervezését mint olyat is magukra vállalják.
- 25 Az a szöveggörnyezet, amelybe a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja illeszkedik, megerősíti azt az értelmezést, miszerint a légi fuvarozók nem kötelesek maguk szervezni az elhelyezés tényleges végrehajtását. E rendelet 9. cikkének (2) bekezdése ugyanis azt írja elő, hogy a légi fuvarozók az érintett utasoknak az ellátáshoz való joga keretében kötelesek ez utóbbiak számára – többek között – díjmentesen két telefonhívást vagy két elektronikus üzenet küldését felajánlani. Márpedig, bár e rendelkezésből az következik, hogy a légi fuvarozónak ténylegesen az utasok rendelkezésére kell bocsátania díjmentesen az e cselekmények elvégzéséhez szükséges eszközöket, ebből nem vonható le az a következtetés, hogy e fuvarozó ily módon saját felelősségére köteles megszervezni az e tekintetben szükséges telekommunikációs ügyletek végrehajtását.
- 26 Ezt az értelmezést továbbá a 261/2004 rendelet által követett célkitűzés is megerősíti, amely (1) és (13) preambulumbekkezdésének megfelelően az utasok magas szintű védelmének biztosítására irányul, különösen azzal, hogy a későbbi légi járatra történő várakozás alatt megfelelő ellátást biztosít azoknak az utasoknak, akiknek a légi járatát törölték. Ennek érdekében a 261/2004 rendelet az említett utasok tekintetében olyan egységesített és azonnali kártérítési intézkedéseket ír elő, mint – adott esetben – a díjmentes szállodai elhelyezés felajánlása az említett rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, mivel ezen intézkedések az utasok azonnali szükségleteinek helyben történő kielégítésére irányulnak, a szóban forgó járat törlésének okától függetlenül (lásd ebben az értelemben: 2006. január 10-i IATA és ELFAA ítélet, C-344/04, EU:C:2006:10, 86. pont).
- 27 E célra figyelemmel nem fogadható el a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdése b) pontjának az az értelmezése, miszerint magának a légi fuvarozónak kell saját felelősségére vállalnia az érintett utasok elhelyezésének megszervezését, mivel az ilyen ellátás megfelelő nyújtásához szükséges műveletek meghaladják a helyben történő azonnali segítségnyújtás egységesített rendszerét, amelyet az uniós jogalkotó szándékozott bevezetni az utasok tekintetében.

- 28 Meg kell továbbá állapítani, hogy azt az értelmezést, miszerint a légi fuvarozó nem köteles magára vállalni az elhelyezés megszervezését, először is nem cáfolja meg az, az ON által elfogadhatatlannak tartott körülmény, hogy az ilyen értelmezés azzal a következménnyel járhat, hogy az utas az említett elhelyezést biztosító szálloda üzemeltetőjének szerződéses partnerévé válik. E tekintetben elegendő annak megállapítása, hogy a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja a légi fuvarozó azon kötelezettségének kimondására szorítkozik, hogy az érintett utasoknak díjmentes szállodai elhelyezést biztosítson, anélkül hogy meghatározná az azon szerződéses viszonyokra vonatkozó szabályokat, amelyek e kötelezettség teljesítéséből eredhetnek.
- 29 Továbbá, ellentétben azzal, amit lényegében az ON állít, ez az értelmezés nem fosztja meg lényegétől a légi fuvarozónak a 261/2004 rendelet 9. cikkének (3) bekezdésében előírt azon kötelezettségét, hogy e cikk alkalmazásakor különös figyelmet fordítson a csökkent mozgásképességű személyek szükségleteire. Ugyanis, még ha a légi fuvarozó nem is köteles arra, hogy saját maga gondoskodjon azon utasok szállodai elhelyezésének megszervezéséről, akiknek a légi járatát törölték, mindazonáltal megfelelő ellátást kell biztosítani számukra, amint azt az említett rendelet (13) preambulumbekzdése előírja, amiből az következik, hogy a légi fuvarozónak a megfelelő gondossággal kell kiválasztania a szállodát, miután meggyőződött arról, hogy ez a szálloda alkalmas arra, hogy megfeleljen az észszerű minőségi és biztonsági elvárásoknak, és az ON-hez hasonló csökkent mozgásképességű személyeket illetően arról, hogy az említett szálloda oly módon van-e kialakítva, hogy e személyeket megfelelő körülmények között fogadhassa, adott esetben értesítve ugyanezen szállodát az érintett utasok csökkent mozgásképességéről.
- 30 Végül, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság is rámutat, jóllehet az utasok védelmére irányuló célkitűzésre figyelemmel tágabban is lehetne értelmezni a légi fuvarozókat terhelő azon ellátási kötelezettséget, miszerint azok maguk kötelesek gondoskodni utasaik szállodában történő elhelyezésének megszervezéséről, mivel ez utóbbiaknak a nemzeti jogban a jogellenes károkozástért való felelősséget szabályozó feltételek és eljárási szabályoktól függően lehetőségük van arra, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló helyzetben keresetet nyújtsanak be légi fuvarozójukkal szemben, meg kell állapítani, hogy a 261/2004 rendelet e védelmet egy egységesített és azonnali segítségnyújtási rendszer bevezetésével korlátozottabban valósította meg, amint az a jelen ítélet 26. pontjában is említésre került.
- 31 A fentiekre figyelemmel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében a légi fuvarozót terhelő azon kötelezettségből, hogy az e rendelkezésben említett utasoknak díjmentesen ajánljon szállodai elhelyezést, nem következik az, hogy e légi fuvarozónak magára kell vállalnia az elhelyezés megszervezését mint olyat.

Az első kérdésről

- 32 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 261/2004 rendeletet, hogy az a légi fuvarozó, amely e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében szállodai elhelyezést ajánlott egy olyan utasnak, akinek a légi járatát törölték, kizárólag e rendelet alapján kötelezhető arra, hogy az említett szálloda személyzete által elkövetett hibával okozott károkat megtérítse ezen utas számára.
- 33 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a jelen ítélet 16. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az elhelyezési kötelezettség nemteljesítése közvetlenül a 261/2004 rendeleten alapuló kártérítéshez való jogot von maga után az utas számára azon összegeket illetően, amelyek szükségesnek, megfelelőnek és észszerűnek bizonyulnak ahhoz, hogy pótolni lehessen az említett utas légi fuvarozó általi ellátásának elmaradását. E bíróság szerint ebből az következhet, hogy a kártérítéshez való jog e kötelezettségnek a légi fuvarozó általi nem megfelelő teljesítéséhez is kapcsolódik.

- 34 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a légi fuvarozó által elkövetett hiba feltételezése, amelyen az első kérdés alapul, arra az előfeltevésre támaszkodik, hogy a 261/2004 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az e fuvarozót terhelő ellátási kötelezettség az érintett utasok elhelyezése megszervezésének vállalására is kiterjed, ily módon az említett fuvarozó által az ezen összefüggésben megbízott szálloda által esetlegesen elkövetett hiba az említett kötelezettségnek az ugyanezen fuvarozó általi nem megfelelő teljesítésének minősül, amely megalapozza ez utóbbi felelősségét.
- 35 Márpedig a második kérdésre adott válaszra figyelemmel ezt az előfeltevést tévesnek kell tekinteni.
- 36 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bírósághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy az utasok kártérítéshez való joga, amely abban az esetben illeti meg őket, amikor a légi fuvarozó nem tett eleget a 261/2004 rendelet 9. cikkében előírt ellátási kötelezettségnek, kizárólag azon összegek megtérítésére vonatkozik, amelyek az egyes ügyek sajátos körülményeire tekintettel szükségesnek, megfelelőnek és észszerűnek bizonyulnak ahhoz, hogy pótolják a légi fuvarozónak az ezen ellátással kapcsolatos mulasztását.
- 37 Következésképpen az említett összegek megtérítéséhez való jog teljes mértékben illeszkedik az említett rendelet által az utasok javára bevezetett, egységesített és azonnali kártérítési intézkedések rendszerének logikájába, mivel ezek az összegek arra szolgálnak, hogy ellentételezzék azokat a kiadásokat, amelyeket ezen utasoknak kellett teljesíteniük annak érdekében, hogy ugyanazokat az egységesített és azonnali ellátásokat kapják meg, amelyeket a légi fuvarozónak kellett volna felajánlani számukra, anélkül hogy e tekintetben esetről esetre kellene értékelni minden egyes utas sajátos helyzetét.
- 38 Ezzel szemben azon egyéni károk megtérítése, amelyek a légi fuvarozó által a 261/2004 rendelet 9. cikkében előírt elhelyezés céljából kiválasztott szálloda személyzete által elkövetett hibából erednek, szükségszerűen az említett károk mértékének esetről esetre történő értékelését követeli meg, és meghaladja a 261/2004 rendeletben előírt egységes és azonnali kártalanítási intézkedések terjedelmét.
- 39 E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy a 261/2004 rendelet nem írja elő az egyéni károk megtérítését, amelyek orvoslása feltétlenül megköveteli az okozott kár mértékének esetenkénti elbírálását (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Rusu ítélet, C-354/18, EU:C:2019:637, 31. pont).
- 40 A fentiekre figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 261/2004 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az a légi fuvarozó, amely e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében szállodai elhelyezést ajánlott egy olyan utasnak, akinek a légi járatát törölték, kizárólag e rendelet alapján nem kötelezhető arra, hogy az említett szálloda személyzete által elkövetett hibával okozott károkat megtérítse ezen utas számára.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében a légi fuvarozót terhelő azon kötelezettségből,**

hogy az e rendelkezésben említett utasoknak díjmentesen ajánljon szállodai elhelyezést, nem következik az, hogy e légi fuvarozónak magára kell vállalnia az elhelyezés megszervezését mint olyat.

- 2) **A 261/2004 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az a légi fuvarozó, amely e rendelet 9. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében szállodai elhelyezést ajánlott egy olyan utasnak, akinek a légi járatát törölték, kizárólag e rendelet alapján nem kötelezhető arra, hogy az említett szálloda személyzete által elkövetett hibával okozott károkat megtérítse ezen utas számára.**

Aláírások